

Dávné lásky

Hana Zagorová

ona: Někdy se mi zdává, že je slyším znít
stříbrnými hlásky spolu šeptají...
Naše dávné lásky, kam jen chtěly jít,
než je osud roznese větrem po kraji?

on: Toulají se v hájích,
tančí na loukách,
jiskří jarní rosou,
ohněm dýchají.
Vstoupí nohou bosou
večer na tvůj práh
a dlouho, dlouho, dlouho šeptají.

Tiše stůj a poslouchej.

ona: I tady někde musí být.
on: Písně snů a zázraků.
ona: Lásek i hvězd.
on: Písně cest i tuláků.
ona: I tady někde musí být.
on: Chci své písně žít
a mít svůj sen, svou tvář.
Slyšíš vlétá
branou světa.
Vítej lásko, tady jsem!

Chci své písně žít
a mít svůj sen, svou tvář.
Slyšíš vlétá...

ona: Branou světa.
on: Vítej lásko.
oba: Tady jsem!